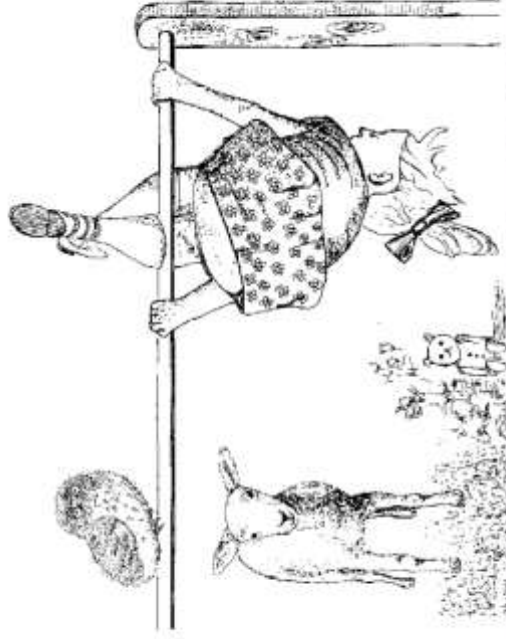

Wandelen in Stapjes

Wandelen met kinderen in de Alblasserwaard

Het mooiste vestzakwandelboek

5 korte wandelingen

Met kaart en beschrijving

wandelen met kinderen?

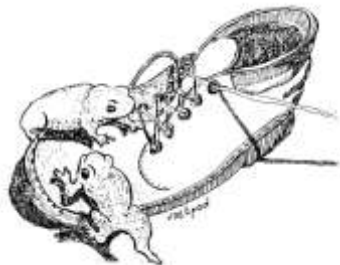
Wandelen met kinderen is een aparte tak van sport. Het is eigenlijk veel moeilijker om met kinderen te wandelen dan als met volwassenen onder elkaar. Een kind wandelt anders dan een volwassene. Denk alleen maar eens aan tempo en interesses. Maar het belangrijkste is toch de overeenkomst: je moet er allebei plezier aan beleven.

Daarom een paar tips om wandelen met kinderen tot een 'wederzijds genoeg' te maken.

Naast dat je ervoor kan zorgen dat een wandeling leuker wordt, moet je er ook op letten dat een wandeling niet te zwaar is en dat hij gevarieerd genoeg is.

Betrek je kinderen bij de wandeling, laat ze bijvoorbeeld helpen met het lezen van de kaart of bepalen wanneer er pauze wordt gehouden.

Probeer in de route een doel in te passen: zorg voor een tussenstop bij een zwembad, speelplaats.

Geef ze een volle rugzak, waar niets in zit. Dat staat stoer. Alleen jas, trui, wees zelf de pakezel.

Doe leuke spel spelletjes onder weg. Het is groen en het...?

Vergeet de wandelpet niet, ook voor kinderen.

Neem de tijd. Maak de wandeling kort en de pauzes lang.

En bovenal: Ook voor kinderen zijn goede schoenen belangrijk.

Wandelen in stappen

2 OTTOLAND

Navigatie adres :Ottoland, Stadhoudersplein

Afstand :4 of 6 km

Attractie :Schaapskooi.

Bijzonderheden :*De kans bestaat dat je onderweg een schaapskudde tegenkomt. Deze wandeling is daarom niet geschikt om de hond mee te nemen.*

1 We beginnen bij de Ottolandse kerk. Als we met de rug naar de kerk staan gaan we rechts.

2 De brug die we na 1 kilometer in het zicht krijgen is de St Jacobsbrug. We gaan de brug niet over, maar we stappen rechtsaf de kade op, WKP 54 > 37 en lopen langs de Ottolandse Vliet..

3 We volgen de Peulwijkse kade langs de Dwarsgang en volgen de kade met al haar kronkelingen tot aan het eind.

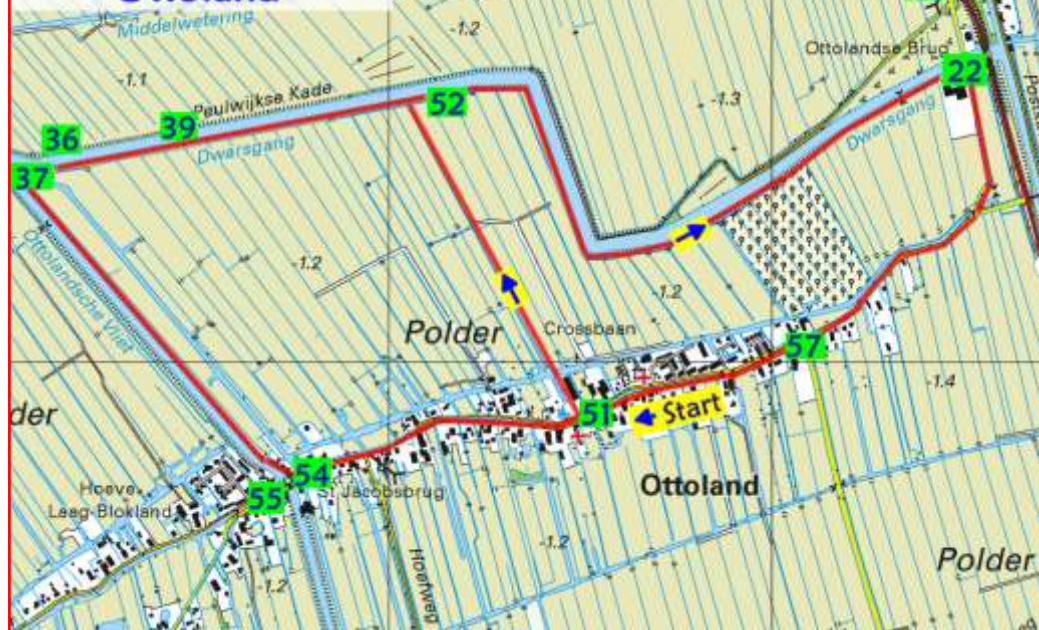
4 We gaan hier rechtsaf en komen dan bij de Ottolandse brug. Het pad loopt parallel aan de N 216. Aan de overkant ligt Goudriaan met haar kerk en molens.

5 We komen bij de A – even en gaan rechtsaf. Via de A-even gaan we terug naar de kerk. *Deze wandeling is bij stap 4 goed te combineren met wandeling 2 rond Goudriaan. U hoeft alleen de N 216 maar over te steken*

Bron: Kadaster.nl | Km Wandeljaar.nl
250 250 250 250

Wandelen in stapjes Ottoland

2 OTTOLAND

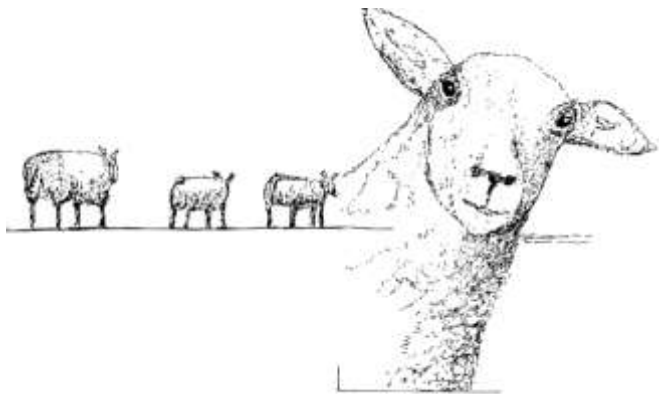
Als kind heb je bijna altijd wel iets dat je later wil worden. Jongens worden steevast brandweerman of piloot. En meisjes worden later dokter, zuster of juf. Misschien denk jij ook wel dat je later zuster of brandweerman wil worden. Maar heb je er al eens over nagedacht om schaapherder te worden? Dat leek mij vroeger wel een mooi beroep. Buiten bezig zijn. Overdag een beetje rondlopen met de schapen en 's avonds slapen in een hutje naast de stal. Dat het in het echt heel anders is dat begrijp je wel. Maar ja. Dat

brandweermannen ook niet altijd bezig zijn met blussen dat is ook zo klaar als een klontje. Alleen zusters, ja zusters die hebben het altijd druk.

We beginnen onze wandeling bij de Ottolandse kerk, een karakteristiek zaalkerkje, met een voor deze streek niet alledaags torentje dat parmantig uitkijkt over het wijde veld. Heb je die fraaie zonnewijzer aan de zuidkant van de kerk gezien? En het ooievaarsnest?

Als we voor de kerk staan gaan we rechtsaf. De boerderijen spiegelen in het water. Meestal gebouwd in de stijl die zo eigen is voor deze streek. Soms hangt de deur, schijnbaar doelloos, ergens halverwege de muur. De dorpel van de vloeddeur begint een

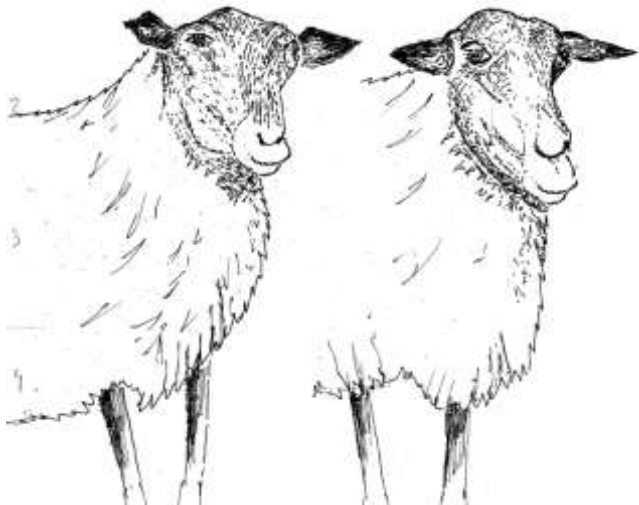
half metertje boven de grond. Waarom dat is?

We spraken in de vorige wandeling over het hoge water. Nou, bij zo'n deur kon een bootje aanleggen als het water weer te hoog was.

De brug die we na 1 kilometer in het zicht krijgen is de St Jacobsbrug. Het is nu een tamelijk moderne ophaalbrug, maar de oorsprong ligt al in een ver verleden. Zeker al vóór de reformatie, mag je

aannemen. Na die tijd zou in dit protestants stukje Nederland, een brug immers niet meer genoemd worden naar een katholiek heilige als Jacobus. Jacobus is schutspatroon van de pelgrims en je moet maar rekenen dat iedere wandelaar iets van een pelgrim heeft. Eigenlijk ben jij nu ook een beetje pelgrim. Overigens, we gaan de brug niet over, maar we stappen, vóór de brug, rechtsaf de kade op.

In het voorjaar dartelen de lammeren vrolijk rond. De koeien gaan, na een lange winter op stal, voor het eerst naar buiten. Ze kunnen hun geluk niet op. Overweldigd door de herwonnen vrijheid slaan ze de poten wijd uit. Het heeft veel weg van een schoolklas die uitkomt met de zomervakantie in zicht. De dotters steken oogverblindend geel af tegen het helder blauwe water. Het voorjaarsgroen is overweldigend en hondsdrif kleurt de kade zo paars dat deze veel weg heeft van een uitgestrekt heideveld. Er is altijd wat te zien en te beleven. Als ook nog een kikker luid kwakend blijf geeft van zijn aanwezigheid, dan is het zeker: dit is het begin van een lange warme zomer. Het is vast en zeker een kikker van de ondersoort wandelpad. En met het geluid van deze boerennachtgaal in de oren vervolgen we onze weg. We komen via WKP 54 bij WKP37 en lopen langs de Ottolandse Vliet. Daarna volgen we de kade met al haar kronkelingen langs de Dwarsgang, tot aan een mooie witte brug, de Ottolandse brug.

We gaan rechtsaf over de brug en volgen de kade tot aan het eind. Het pad loopt even parallel aan de N 216. Aan de overkant ligt Goudriaan met haar kerk en molen. Daar

gaan we een andere keer naar toe.

We komen bij de A – even (Ja, zo heet deze weg) en gaan rechtsaf. Via de A-even gaan we terug naar de kerk, dat duurt maar even.

De boerderijen spiegelen nog in het water alsof we niet waren weg geweest, alles is hetzelfde gebleven. De deur van de boerderij heeft haar dorpel nog een half metertje boven de grond. Maar de zonnewijzer op de kerk is haar onverbiddelijke gang gegaan en ook wij zijn een beetje mee veranderd, want wie kan in zulk landschap dezelfde blijven?

